
اعمال حقوقی بیمار در مرض موت

تالیف:

ندا رجایی

سرشناسه	رجایی، ندا، ۱۳۵۹ -
عنوان قراردادی	ایران. قوانین و احکام Iran. Laws, etc.
عنوان و نام پدیدآور	اعمال حقوقی بیمار در مرض موت / مولف ندا رجایی.
مشخصات نشر	تهران : انتشارات ماهواره، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۱۱۶ ص.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۴۵۹-۰۸۳-۹
وضعیت فهرست نویسی	فیا
یادداشت	کتابنامه: ص. ۹۶.
موضوع	اهلیت و حجر (فقه)
موضوع	(Capacity and disability (Islamic law
موضوع	اهلیت و حجر -- ایران
موضوع	Capacity and disability -- Iran
موضوع	بیماران مشرک به مرگ -- وضع حقوقی و قوانین -- ایران
موضوع	Terminally ill -- Legal status, laws, etc. -- Iran
رده بندی کنگره	۱۳۹۶ الف ۳/۳ ر ۱۹ B۲
رده بندی دیویی	۲۹۷/۳۷۲
شماره کتابشناسی ملی	۴۶۹۶۲۴۹

اعمال حقوقی بیمار در مرض موت

تالیف: ندا رجایی

ناشر: تهران، ماهواره

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۶

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۵۹-۰۸۳-۹

تیراژ: ۵۰ جلد نلد

قیمت: ۱۴۰۰۰ تومان

مسئولیت صحت مطالب و حقوق مادی و معنوی کتاب بر عهده مولف می باشد.
کلیه حقوق برای مولف محفوظ است.

پیشگفتار:

در قانون مدنی ایران ماده ۹۴۴ درباره اثر طلاق در حال مرض و ماده ۹۴۵ درباره نکاح در حال مرض متصل به مرگ می‌باشد که این مواد برگرفته از مقررات فقه اسلامی می‌باشند. برخی فقهای اسلامی مرض متصل به موت را به عنوان یکی از اسباب حجر شناخته‌اند و تصرفات شخصی که در مرض متصل به موت می‌باشد را محدود به ثلث اموال او دانسته‌اند که این تصرفات ممکن است معوض یا غیرمعوض باشد. تصرفات معوض مریض، تابع قواعد کلی معاملات و معوض معوض و مانند فرد سالم می‌باشد. اما در خصوص تصرفات و اعمال حقوقی غیرمعوض (محاباتی استرعی و یا به صورت اقرار بر مال یا دین علیه خود) اختلاف نظرهای زیادی وجود دارد. بنی‌آنها مانند وصیت و در حد یک سوم اموال نافذ دانسته و برخی اعمال حقوقی غیرمعوض بسیار در مرض موت را مانند زمان سلامت و بدون محدودیتی پذیرفته و نافذ دانسته‌اند.

آنچه در این کتاب مورد تحلیل قرار گرفته «بررسی اعتبار اعمال حقوقی مریض در مرض متصل به موت» می‌باشد. از آنجایی که حقوق موضوعه ایران به لحاظ ماهیت ریشه در آراء و نظریات فقهی دارد، رد پای فقه را در بسیاری از منابع ثانویه نگاشته می‌توان به وضوح مشاهده کرد. از آن جمله بحث مطروحه است که به مناسبت تعارض «امامانی» که در آراء فقهی وجود دارد در موارد سکوت حل مسئله با چالش‌هایی جدی مواجه می‌گردد اگرچه قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اصل ۱۶۷ راه حل ساده رجوع به فقه را در موارد سکوت، اجمال، تعارض و ابهام در قوانین پیشنهاد داده است اما مشکلات اساسی پس از رجوع به منابع ظاهر می‌شوند. برخی قائل به تصرفات کامل مریض در مرض متصل به موت هستند و برخی دیگر محدودیت این تصرفات را تنها تا ثلث پذیرفته‌اند. با توجه به مقوله مصلحت که در فقه امامیه نیز بسیار بر آن تاکید شده است و در نظر گرفتن حقوق قانون طرفین یک رابطه حقوقی به نظر

می‌رسد به نظر می‌رسد نظریه تنفیذ اعمال مریض در مرض متصل به موت تا یک سوم از سایر نظریات ارائه شده بیشتر قابل قبول باشد. در این کتاب به بررسی مواد قانونی، نظرات فقهی و دلایل فقها می‌پردازیم و در پایان نتیجه فقهی و حقوقی و مقررات جاری در حقوق موضوعه ایران را ارائه می‌نماییم.

www.ketab.ir